

Р Е Ш Е Н И Е № 449

гр. Перник, 22.11.2013 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично съдебно заседание проведено на двадесет и четвърти октомври две хиляди и тринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Емилия И.

при секретаря А.М.***, като разгледа докладваното от съдията **адм. дело №744** по описа за **2013 г.** На Административен съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 от АПК във връзка с чл.215 от ЗУТ.

Образувано е по жалба на **Ц.В.А.,*****, срещу заповед №874 от 06.06.2013 г. на Кмета на Община Перник, с която е наредено да бъде премахнат строеж: „масивна външна тоалетна”, находящ се в УПИ VII-***, кв.*** по плана на с. ***, общ. Перник.

В жалбата се твърди, че административният акт е незаконосъобразен и издаден при съществени процесуални нарушения. Твърди, че постройката е търпима. Строена е преди повече от 30 г. Не създава неудобство на никого и освен това имота не разполага с друга тоалетна, която да обслужва жилищната сграда. Въз основа на така изложените в жалбата аргументи се иска отмяна на обжалваната заповед за премахване на незаконен строеж.

Претендира се присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата – Кметът на Община Перник, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Намира, че обектът по отношение на който е издадена тя е строеж по смисъла на §5, т. 38 от ПРЗ на ЗУТ и е определен като незаконен, тъй като за него няма издадени строителни книжа и несъответства на предвижданията на плана. Не отговаря и на предпоставките за търпимост, поради което подлежи на премахване.

В този смисъл се прави искане да бъде потвърдена атакуваната заповед и претендира присъждане на разноски по делото, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд - Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и приложимите законови разпоредби, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред административния орган е започнало по повод писмо вх. № 12/слу 7662-7 от 19.02.2013 г., на Началник РО „НСК” – Перник при РДНСК-ЮЗР, с което е върната за произнасяне по компетентност преписка във връзка с констатирано незаконно строителство в УПИ VII-***, кв.*** по плана на с. ***, общ. Перник, собственост на Ц.В.А..*** е извършена проверка в УПИ VII-254, кв.19 по плана на с. Кладница, общ. Перник, по повод сигнал на Васко Кирилов Иванов за незаконен строеж. При осъществена проверка по случая от длъжностни лица на контролния орган е установено, че на регулационната линия с УПИ VI-253 е изградена второстепенна постройка-масивна външна тоалетна, с размери 3.20 / 2.00 м. и височина около 1.80 - 2.00 м. По данни на собственика сградата е построена през седемдесетте години. Констативният акт е връчен е на собственика при условията на отказ, оформен по надлежния ред с подписите на двама свидетели. В законовия срок е постъпило

възражение вх.№12/слу-7662 от 11.03.2013 г. от Ц.А.*** срещу акта, като същото е прието за неоснователно, а за разглеждането и обсъждането му е съставен протокол от 28.03.2013 г. При тези фактически констатации компетентният орган по чл.225а от ЗУТ е издал заповед за премахване на незаконен строеж, която се обжалва в настоящето съдебно производство.

При така очертаната фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 215, ал. 4 ЗУТ, от легитимирано лице, адресат на заповедта за премахване, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена на основание чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ във връзка с чл. 225а, ал. 1 от ЗУТ, според които Кметът на Общината или упълномощено от него длъжностно лице, издава заповед за премахване на незаконни строежи от четвърта до шеста категория, когато строежът се извършва в несъответствие с предвижданията на действащия подробен устройствен план и без одобрени инвестиционни проекти и/или без разрешение за строеж.

В заповедта ясно са обективирани изискуемите за акта реквизити, с оглед на което, по аргумент от чл. 146, т. 2 във вр. с чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 225 от ЗУТ, следва извода, че при издаване на обжалваната заповед е спазена установената форма. Относно съответствието ѝ с административнопроизводствените правила съдът намира, че не са налице съществени нарушения на същите. Жалбоподателят е присъствал при съставяне на констативният акт на 07.12.2012 г., това че е отказал да го подпише не е нарушение на процесуалните правила, което да обосновава отмяна на заповедта. Административният орган е издал акта си, след като е изяснил всички релевантни за случая факти, извършил е проверка на имота и е изпълнил задължението си по чл. 36 от АПК. Спазена е процедурата по чл. 225а, ал. 2 от ЗУТ - заповедта е издадена въз основа на констативен акт, съставен от длъжностни лица от Община Перник; актът е съставен надлежно, постъпило е възражение и то е обсъдено, наред с останалите установени от органа обстоятелства.

Относно съответствието на административния акт с материалноправните разпоредби следва да се отбележи следното:

Нормативно установените предпоставки за постановяване на заповед за премахване по чл. 225, ал. 2 от ЗУТ са: наличие на извършен незаконен строеж по смисъла на някоя от хипотезите, посочени в ал. 2 на същата разпоредба, който строеж да не е със статут на търпим строеж /§ 16 от ПР на ЗУТ/, както и въпросният незаконен строеж да не е узаконен.

Дефиницията на понятието "строеж" - § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ, разгледана през призмата на правилата и нормативите въобще за застрояване, уредени в ЗУТ, сочи, че строеж е изпълнение на строително-монтажни работи, водещи до трайно и съществено изменение на същността и характеристиките на имота /земя или сграда/ с или без промяна в начина на ползването на имота.

В хода на съдебното производство е изслушана СТЕ, приета по делото не оспорена от страните. От заключението на вещото лице и неговото изслушване в проведеното открито съдебно заседание се установи, че в имота собственост на жалбоподателя има изградена второстепенна постройка. Същата е ситуирана на 0.40м от регулационната линия на УПИ VI-***, в кв.*** по плана на с.***. Съотнесена към останалите доказателства по делото експертизата не установява обстоятелства различни, от тези които са констатирани и от проверяващите органи. Съдът приема, че е безспорно установена липсата на разрешение за изграждането му.

Тези обстоятелства предпоставят наличие на хипотезата на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, както е посочил и административният орган, поради което издадената на това

основание заповед е законосъобразна. Разпитаните по делото свидетели /Г.М.Й.*** и Й.Г.Й.***/ установяват, че постройката винаги се е ползвала за отглеждане на животни – прасета, кокошки и т.н., както и външна тоалетна, но това обстоятелство не променя констатациите на административния орган, че строежът е без необходимите строителни книжа.

Твърденията на жалбоподателя за незаконосъобразност на административния акт се обосновават и с обстоятелството, че постройката е търпима и не подлежи на премахване. Според § 16, ал. 1 от ПР на ЗУТ търпим е строежът съобразен със строителните правила и нормативи и подробните градоустройствени планове действали към момента на извършването му или тези по действащото към момента позитивното право. С оглед вида на строежа, характера на населеното място, в което е ситуиран и времето на извършването му-около 1960 г., по данни на жалбоподателя, е дължимо изследване на съответствието му с § 65 във вр. с § 79 от Строителните правила и норми за изграждане на населени места, издадени от председателя на Комитета по строителство и архитектура по делегация от чл. 52, ал. 2 от ЗПИНМ (отм.). При препращането от § 79 на строителните правила ограничението на § 65 от същите е за разполагане на клозета най-малко на три метра от регулационната линия към съседите. Аналогично ограничение е въведено и с чл. 47, ал. 2 от ЗУТ. Двата нормативни акта очертават временния характер на разполагането на тоалетната извън жилищната сграда. Тези нормативни изисквания са съобразени от общинската администрация. Процесният строеж е разположен на по-малко от 3 м от страничната регулационна линия със съседния УПИ VI-***, кв.***, на с.***, в противоречие със строителните правила и норми /вж. заключението на в. л./, поради което правилно административният орган е приел, че не е налице търпимост. Изискването за отстояние от страничната регулационна линия не се преодолява от твърденията на свидетелите, че сградата е съществува от много години и никога не е имало проблеми между съседите относно местоположението ѝ и нейното ползване.

Следва да се отбележи, че съответствия с техническите и санитарно хигиенните изисквания за подобни съоръжения са били изискуеми и от разпоредбите на чл. 119, ал. 7 и чл. 159, ал. 2 от ПП на ЗТСУ(отм), действал за периода от 1973 до 2001 г. т.е. винаги нормативните актове са изискували отстояния от регулационната линия.

По така изложените съображения, оплакванията в жалбата се явяват неоснователни. Оспорването срещу атакуваната заповед следва да бъде отхвърлено.

В настоящето производство се обжалва заповед на Кмета на Община Перник, с която е наредено премахване на „масивна външна тоалетна“, находяща се в УПИ VII-***, кв.*** по плана на с.Кладница, на дворишнорегулационната линия. Според чл. 137, ал. 1, т. 6 във вр. с чл. 147 от ЗУТ в случая е налице строеж от шеста категория. Обжалваната заповед не попада в изключенията, визирани в чл. 215, ал. 7 от ЗУТ, поради което и настоящето съдебно решение не подлежи на касационен контрол.

С оглед изхода на делото, в тежест на жалбоподателя са и направените разноски от административния орган, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2-ро от АПК

Административен съд – Перник

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ц.В.А.,*** срещу заповед № 874 от 06.06.2013г. на Кмета на община Перник.

ОСЪЖДА Ц.В.А.,***, да заплати на Община Перник сумата от 150 (сто и петдесет) лева, разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:/п/